

Sagerne sattes til Forhandling.

Einer Jensen: Ved Gennemførelsen af den nu bestaaende Arbejdsløshedslov blev der jo skabt Muligheder for Oprettelse af Fortsættelseskasser, og ved de Afstemninger, der har været indenfor Arbejdsløshedskasserne, har samtlige Kasser besluttet at oprette Fortsættelseskasser. Loven om Arbejdsløshedsforsikring og de deri indeholdte Bestemmelser om Fortsættelseskasser er imidlertid ikke beregnet paa saa langvarig Krise som den, vi befinder os i nu. De sidste Par vanskelige Aar har medført meget store Udgifter til den ordinære Arbejdsløshedsforsikring, og ved den Lov, hvorefter der blev givet Adgang til Oprettelse af Fortsættelseskasser, paatog Arbejdsløshedskassemedlemmerne sig en yderligere Byrde ved at betale Kontingent til disse. Den langvarige Krise har ført med sig, at store Dele af Medlemmerne har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, saaledes at naar de Krisekasser, der er oprettet i Løbet af det sidste Aar, nu til 1. Oktober træder i Virksomhed, vil en Trediedel af Arbejdsløshedskassernes arbejdsløse Medlemmer allerede da gaa over paa Understøttelse fra dem. Det vil igen sige, at i Løbet af de 70 Dage, der er Maksimum efter Loven, altsaa fra først i Oktober til midt i December, vil alle disse Medlemmer ogsaa have opbrugt den Understøttelse, de kan opnaa gennem Fortsættelseskasserne. Dertil kommer, at visse af Fortsættelseskasserne jo er af ældre Dato, saaledes at deres Medlemmer allerede i indeværende Sommer har opbeaaret Understøttelse fra Fortsættelseskassen, hvorfor adskillige af dem ved Udløbet af denne Maaned vil have opbrugt den Understøttelse, de har Ret til fra deres Fortsættelseskasse. For at kunne udbetale de meget betydelige Understøttelser, som den langvarige Krise har nødvendiggjort, har Arbejdsløshedskassemedlemmerne maattet paatage sig store ekstra Byrder i Form af Ekstrakontingenter, og adskillige Kasser har yderligere optaget Millionlaan. Dette, at de har maattet betale disse Ekstrakontingenter, er ensbetydende med en Afkortning i de paagældende Medlemmers ordinære Understøttelse. Der er altsaa ingen Mulighed for at øge den Byrde, Medlemmerne bærer i Form af Kontingenter, den er, saaledes som Arbejdsdirektøren ved tidligere Lejlighed har udtalt, nær ved Bristepunktet.

Spørgsmaalet er saa, om Samfundet,

Staten, ikke er interesseret i gennem en ekstraordinær Foranstaltning i en ekstraordinær Tid at komme de Mennesker til Hjælp, som, takket være Begrænsningen af den Understøttelse, de kan oppebære, fra den 1. Oktober vil være uden Understøttelse. Det foreliggende Forslag er et Kriseforslag, skabt af den Krise, vi befinder os i, og det tilsigter at øge Mulighederne for at faa Understøttelse gennem Fortsættelseskasserne.

I § 1 foreslaas det, at det i Loven fastsatte Maksimum af 70 Dage for Udbetaling af Understøttelse gennem Fortsættelseskasserne i Tiden fra 1. Oktober 1933 til 30. April 1934 forlænges til 140 Dage. Den Hjælp, der udbetales af Fortsættelseskasserne, er som bekendt af samme Størrelse som den, der udbetales af Arbejdsløshedskasserne i vedtægtsmæssig Understøttelse, og der er altsaa her Tale om gennem Fortsættelseskasserne at udbetale en Hjælp af denne Størrelse ikke i 70, men i 140 Dage.

I § 2 foreslaas det, at de Medlemmer, der har mistet Retten til at faa Understøttelse af Arbejdsløshedskasserne og Fortsættelseskasserne, fordi de ikke opfylder Lovens Bestemmelser, bl. a. vedrørende 10 Maaneders Arbejde, 3—4 Aars Maksimum o. s. v. — Bestemmelser, der kan opretholdes i nogenlunde normale Tider, men som i en Krisetid er urimelige, idet de afskærer de paagældende fra at faa den Understøttelse gennem Kasserne, som de netop i en Krisetid har saa haardt Brug for —, skal være berettigede til i Tiden fra 1. Oktober 1933 til 30. April 1934 at oppebære Understøttelse gennem Arbejdsløshedskassen i indtil 140 Dage, for saa vidt de i øvrigt opfylder Betingelserne for at faa Understøttelse fra Kassen. Og den samme Ret gives de Medlemmer, der ellers ikke har opnaaet Ret til at oppebære Understøttelse, fordi de endnu ikke har været Medlemmer af Kassen i 52 Uger. Enhver vil sikkert indrømme, at i en Arbejdsløshedsperiode som den forhaandenværende vil der nødvendigvis findes Tusinder af Arbejdere, der ikke har været i Stand til at skaffe sig Arbejde 10 Maaneder igennem i de to sidste Aar, og disse vilde altsaa være afskaaret fra at faa Understøttelse saavel fra Arbejdsløshedskassen som fra Fortsættelseskassen. Derfor er det naturligt og i høj Grad paakrævet, at vi er stillet overfor det Forslag, som foreligger her. Hvis man vil medvirke til — og det tror jeg, alle er enige om her i Rigsdagen — at opretholde den statsaner-